

Blodsugeren

Solen var ved at gå ned, og sommervarmen aftog. Myggen summede lystigt af sted mellem træer og buske. En duft fik hende til at standse op og flagre med de tynde ben. Menneskesved! Hendes stiksnabel løb i vand ved den lækre duft. Hun flaksede af sted mod sommerhuset, hvor fire mennesker sad om et bord og spiste. Hun zoomede ind på det menneske, der lugtede allerbedst, og landede på dets arm. Mennesket lagde ikke mærke til noget. Forsigtigt stak hun sin **sugesnabel** ind i huden.

Da myggen lettede, var hendes bagkrop tung og bulede ud af blodet, så hun måtte baske ekstra hårdt med vingerne for at nå frem til søen. Endelig efter mange anstrengelser landede hun på et strå ved vandet og pustede ud. Ved siden af hende sad flere andre hunmyg med bagkroppen mod vandoverfladen.

Hun stavrede hen ved siden af en af dem. "Fandt du også sommerhuset?"

"Ja, det var jo et helt tag selv-bord," sagde den anden hunmyg og pressede en frygtelig masse æg ud af bagkroppen. De lagde sig i en fin række på vandoverfladen.

Myggen stirrede på de tusindvis af æg. "Skal jeg lægge så mange? Kan jeg ikke bare nøjes med et?" spurgte hun.

Den anden myg rystede på **antennerne**. "Nej, det går ikke. Der er mange, der gerne vil spise en lækker myggelarve. Du bliver nødt til at lægge tusindvis, så du er sikker på, at nogle af dem vokser op og bliver til voksne myg."

"Der er rigtig nok mange svaleunger i år," sagde myggen eftertænksomt.

"Og frøer," sagde en anden hunmyg. "Og solsorte og flagermus og guldsmede og edderkopper og ..."

"Ja, ja, vi er lækre, jeg ved det," sagde myggen. Hun sukkede, satte bagenden mod vandet og pressede en masse æg ud. "Så håber jeg, at der er nok," tænkte hun. "I hvert fald nok til, at nogle af dem overlever og kan lægge æg næste år."

